

Olje- og energidepartementet
Postb. 8148 Dep
0033 Oslo
Att: Trond Ulven Ingvaldsen / Karoline Wiermyhr

Sandvika, 2013-01-17

Deres ref: 12/2007

Deres dato: 2012-12-07

Vår ref: F.Salvesen

HØRINGSUTTALELSE – ENDRINGER I ENERGILOVEN OG ENERGILOVSFORSKRIFTEN

Vi viser til Deres brev av 7.12.2012 om saken, det bes om synspunkter på to forslag på endringer i energiloven og energilovsforskriften.

1.

I det ene forslaget foreslår departementet å knytte konsesjonsplikten for vindkraftanlegg til installert effekt i anlegget i stedet for elektrisk spenning. Effektgrensen foreslås satt til 500 kW. Man foreslår samtidig at denne grensen gjelder en samlet installasjon (prosjekt) begrenset til to turbiner.

Asplan Viak AS, avdeling - KanEnergi, stiller seg i utgangspunktet positive til dette forslaget. Med mindre eier / vindkraftprodusent selv kan utnytte egen produksjon, er lønnsomheten i slike installasjoner såpass svak, i hvert fall foreløpig, at antall aktuelle prosjekter sannsynligvis vil være lavt.

Men forslaget aktualiserer utfordringene som oppstår i forbindelse med vindkraftprosjektene tilknytning til nettet. Her vil det lett kunne oppstå en interessekonflikt mellom vindkraftprodusent og nettselskap (områdekonsesjonær) om forhold slik som vilkår for netttadgang ved flaskehalsproblematikk, anleggsbidrag, størrelse på energiledd mm. Dette er utfordringer vi har sett lenge i forbindelse med småkraftutbygging.

I fremtiden ser vi en utvikling der flere solkraft- og mindre kraft/varmeanlegg også vil ønske netttadgang. Dette er installasjoner som vil produsere el på en svært miljøvennlig måte, og fremveksten av slike anlegg er ønskelig sett fra samfunnets side.

Vi ser at NVE har tilrettelagt for det de kaller «Plusskunder». Vi mener NVEs plusskundetiltak ikke ivaretar mindre el-produsenter på en god nok måte, bl.a. fordi det setter krav om at mer enn halvparten av produsert energimengde må forbrukes av produsenten selv.. Utfordringer knyttet til netttadgang for småprodusenter generelt er kanskje noe på siden av det denne høringsrunden legger opp til. For oss er imidlertid dette en anledning til å peke på barrierene mot innmating av småskala el-produksjon på nettet, og oppfordre departementet til å analysere dem nærmere.

2.

Det andre endringsforslaget handler om en forhandlingsplikt for fjernvarmekonsesjonærer som mottar forespørsel om leveranse eller adgang til fjernvarmenettet fra tredjepart. Etter forslaget kan Norges vassdrags- og energidirektorat megle i tvister mellom konsesjonær og tredjepart som ønsker adgang eller levere varme.

I Asplan Viak stiller vi oss i utgangspunktet også positive til dette forslaget. En tredjepartsleveranse av varme kan i mange sammenhenger være hensiktsmessig og gi en bedre utnyttelse av varmeressursene. Først og fremst vil tror vi dette være et skritt i riktig retning når det gjelder å øke utnyttelsen av industriell spillvarme.

I praksis tviler vi imidlertid på om en eier av f.eks. spillvarme vil henvende seg til en fjernvarmekonsesjonær med mindre han tror han kan levere varme til lavere kostnader enn det konsesjonæren selv kan produsere for. Det fordrer igjen at spillvarmeeieren (tredjepartsaktøren) har informasjon om konsesjonærens kostnadsnivå og andre forhold i nettet som påvirker partenes lønnsomhet.

Våre erfaringer gir ikke grunn til å tro at fjernvarmekonsesjonærene i særlig grad vil tilby slik informasjon. Skal lovendringen få noe praktisk betydning mener vi at myndighetene samtidig bør vurdere tiltak som pålegger fjernvarmekonsesjonærer å gi informasjon om kostnadsforhold, både på kort og lang sikt.

Svært ofte er varmesentraler og fjernvarmesystemer bygget ut samtidig. Lønnsomhetshensyn vil ofte forde at man får anledning til å drive anleggene samlet slik som forutsatt ved investeringstidspunktet. Sett på denne bakgrunn bør ikke lovendringen få som konsekvens at man samlet sett overinvesterer i varmeproduksjon.

Vi tror at lovendringen først og fremst bør få aktualitet når en fjernvarmekonsesjonær må reinvestere i og/eller utvide sin produksjonskapasitet. Dette vil i så fall være riktig tidspunkt for tredjepartsaktører til å gjøre seg gjeldene. Det er da de bør få anledning til å klarlegge om de vil kunne tilby billigere eller mer miljøvennlig varmeproduksjon enn det konsesjonæren selv vil kunne klare. I lys av dette kan det være grunn til å vurdere om ikke konsesjonær bør pålegges en form for opplysningsplikt når det dukker opp behov for ny produksjonskapasitet.

Vennlig hilsen
ASPLAN VIAK AS



Fritjof Salvesen
Avdelingsleder Asplan Viak AS, avdeling - KanEnergi
Tlf: 40407853